

Pokročilé disperzní modely v optice tenkých vrstev

Lekce 4: Alternativní konstituční materiálové rovnice

Daniel Franta

Ústav fyzikální elektroniky, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita

21. 3. 2022

Obsah

- 1 Tradiční tvar konstitučních materiálových rovnic
- 2 Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Tradiční tvar konstitučních materiálových rovnic

Makroskopické Maxwellovy rovnice

$$\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}} = \omega \hat{\mathbf{B}} \quad \hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{H}} = -\omega \hat{\mathbf{D}} \quad \hat{\mathbf{k}} \hat{\mathbf{D}} = 0 \quad \hat{\mathbf{k}} \hat{\mathbf{B}} = 0$$

Aby makroskopické Maxwellovy rovnice šly upravit na vlnovou rovnici pro tlumené vlny, je nutné předpokládat lineární vztah mezi na jedné straně původními poli $\hat{\mathbf{E}}$ a $\hat{\mathbf{B}}$ a na druhé straně pomocnými poli $\hat{\mathbf{D}}$ a $\hat{\mathbf{H}}$.

Doposud jsme předpokládali, konstituční rovnice ve tvaru:

$$\hat{\mathbf{D}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \epsilon_0 \hat{\epsilon} \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \quad \hat{\mathbf{B}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mu_0 \hat{\mu} \hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$$

Vlnová rovnice

$$\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mu}^{-1}(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}) + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\epsilon} \hat{\mathbf{E}} = \mathbf{0}$$

Pouze v **izotropním prostředí** můžeme psát vlnovou rovnici ve tvaru:

$$\hat{\mathbf{k}} \times (\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}) + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\epsilon} \hat{\mu} \hat{\mathbf{E}} = \mathbf{0}$$

protože obecně to nelze

$$\hat{\mu}(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mu}^{-1}(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}})) \neq \hat{\mathbf{k}} \times (\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}})$$

Disperze je potom dána tenzorem $\hat{\epsilon} \hat{\mu}$ (z šíření nelze rozlišit mezi elektrickou a magnetickou částí).

Tradiční tvar konstitučních materiálových rovnic

Vlnovou rovnici lze elegantně psát maticově pomocí antisymetrických matic vyjádřených pomocí **Hodgeho hvězdičkového operátoru**

$$\left(\star \hat{\mathbf{k}} \hat{\boldsymbol{\mu}}^{-1} \star \hat{\mathbf{k}} + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\boldsymbol{\varepsilon}} \right) \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mathbf{0}$$

$$\star \hat{\mathbf{k}} = \begin{pmatrix} 0 & \hat{k}_z & -\hat{k}_y \\ -\hat{k}_z & 0 & \hat{k}_x \\ \hat{k}_y & -\hat{k}_x & 0 \end{pmatrix}$$

V izotropním případě

$$\left(\star \hat{\mathbf{k}} \star \hat{\mathbf{k}} + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\boldsymbol{\varepsilon}} \hat{\boldsymbol{\mu}} \right) \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mathbf{0}$$

V běžné optice $\hat{\boldsymbol{\mu}} = \mathbf{1}$

V obecném případě bez disipace

Aby řešením vlnové rovnice v bezztrátovém prostředí byla harmonická rovinná vlna, tak je vyžadováno aby tenzor odezvy byl Hermiteovský

$$\hat{\boldsymbol{\varepsilon}}(\omega, \mathbf{k}_r) = \hat{\boldsymbol{\varepsilon}}^\dagger(\omega, \mathbf{k}_r)$$

Tradiční tvar konstitučních materiálových rovnic

obecně tenzor závisí i na ostatních vnějších parametrech

$$\hat{\epsilon}(\omega, \mathbf{k}_r, \mathbf{E}_{\text{ext}}, \mathbf{B}_{\text{ext}}, \dots) = \hat{\epsilon}^\dagger(\omega, \mathbf{k}_r, \mathbf{E}_{\text{ext}}, \mathbf{B}_{\text{ext}}, \dots)$$

ale vždy platí, že symetrická část tenzoru je ryze reálná a antisymetrická část je ryze imaginární.

V obecném případě s disipací bez vnějšího magnetického pole

$$\hat{\epsilon}(\omega, \mathbf{k}_r) = \hat{\epsilon}^T(\omega, -\mathbf{k}_r)$$

V obecném případě s disipací s vnějším magnetickým polem

$$\hat{\epsilon}(\omega, \mathbf{k}_r, \mathbf{B}_{\text{ext}}) = \hat{\epsilon}^T(\omega, -\mathbf{k}_r, -\mathbf{B}_{\text{ext}})$$

Toto vyplývá z vlastností Lorenzovy síly. \mathbf{B}_{ext} je vnější statické magnetické pole.

Obsah

- 1 Tradiční tvar konstitučních materiálových rovnic
- 2 Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Condon–Fedorův formalismus zobecňuje konstituční rovnice následovně

$$\begin{aligned}\hat{\mathbf{D}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) &= \epsilon_0 \hat{\epsilon}_c \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) + i\sqrt{\epsilon_0 \mu_0} \hat{\xi}_c \hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \\ \hat{\mathbf{B}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) &= \mu_0 \hat{\mu}_c \hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) + i\sqrt{\epsilon_0 \mu_0} \hat{\zeta}_c \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})\end{aligned}$$

Protože zároveň platí MacMaxR, tak pole $\hat{\mathbf{D}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$ můžeme napsat jako lineární funkci pole $\hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$

$$\hat{\mathbf{D}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \epsilon_0 \left(\hat{\epsilon}_c + \hat{\xi}_c \hat{\mu}_c^{-1} \hat{\zeta}_c \right) \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) + i\sqrt{\frac{\epsilon_0}{\mu_0}} \omega^{-1} \hat{\xi}_c \hat{\mu}_c^{-1} \left(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \right)$$

podobná rovnice platí pro pole $\hat{\mathbf{B}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$ a $\hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$

$$\hat{\mathbf{B}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mu_0 \left(\hat{\mu}_c + \hat{\zeta}_c \hat{\epsilon}_c^{-1} \hat{\xi}_c \right) \hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) - i\sqrt{\frac{\mu_0}{\epsilon_0}} \omega^{-1} \hat{\zeta}_c \hat{\epsilon}_c^{-1} \left(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{H}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \right)$$

Aby Condon–Fedorův formalismus dával smysl, je nutné předpokládat, že tenzory $\hat{\epsilon}_c$, $\hat{\mu}_c$, $\hat{\xi}_c$, $\hat{\zeta}_c$, nezávisí na $\hat{\mathbf{k}}$, jinak nejsou jednoznačné.

Vztah mezi elektrickou a magnetickou složkou je jednoznačně určen MacMaXR a není ho nutné zavádět v materiálových vztazích.

Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Potom ale Condon–Fedorův formalismus neumí popsat obecný tvar závislosti na vlnovém vektoru $\hat{\mathbf{k}}$:

$$\hat{\varepsilon}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \hat{\varepsilon}_c(\omega) + \hat{\xi}_c(\omega) \hat{\mu}_c(\omega)^{-1} \hat{\zeta}_c(\omega) + i \frac{c}{\omega} \hat{\xi}_c(\omega) \hat{\mu}_c(\omega)^{-1} \star \hat{\mathbf{k}}$$

$$\hat{\mu}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \hat{\mu}_c(\omega) + \hat{\zeta}_c(\omega) \hat{\varepsilon}_c(\omega)^{-1} \hat{\xi}_c(\omega) - i \frac{c}{\omega} \hat{\zeta}_c(\omega) \hat{\varepsilon}_c(\omega)^{-1} \star \hat{\mathbf{k}}$$

Pouze v izotropním případě lze odezvu aproximovat do lineárního členu Taylorova rozvoje následovně

$$\hat{\varepsilon}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mathbf{1} + \hat{\chi}^{(0)}(\omega) \mathbf{1} + \hat{\chi}^{(1)}(\omega) \star \hat{\mathbf{k}}$$

$$\hat{\mu}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mathbf{1} + \hat{\phi}^{(0)}(\omega) \mathbf{1} + \hat{\phi}^{(1)}(\omega) \star \hat{\mathbf{k}}$$

Navíc, aby mohla existovat v prostředí harmonická vlna (prostředí bez disipace), tak musí platit

$$\hat{\varepsilon}_c(\omega) = \hat{\varepsilon}_c(\omega)^T \quad \hat{\mu}_c(\omega) = \hat{\mu}_c(\omega)^T \quad \hat{\xi}_c(\omega) = \hat{\zeta}_c(\omega)^T$$

Tedy pouze $6 + 6 + 9 = 21$ nezávislých spektrálních funkcí versus 30 v Landauově formalismu.

Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Zobecněná vlnová rovnice má tvar

$$\begin{aligned} & \hat{\mathbf{k}} \times \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1} \left(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \right) \\ & + \frac{\omega^2}{c^2} \left(\hat{\boldsymbol{\epsilon}}_c + \hat{\boldsymbol{\xi}}_c \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1} \hat{\boldsymbol{\zeta}}_c \right) \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) + i \frac{\omega}{c} \left[\hat{\boldsymbol{\xi}}_c \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1} \left(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \right) - \hat{\mathbf{k}} \times \left(\hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1} \hat{\boldsymbol{\zeta}}_c \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \right) \right] \\ & = \mathbf{0} \end{aligned}$$

respektive

$$\left(\star \hat{\mathbf{k}} \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1} \star \hat{\mathbf{k}} + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\mathbf{w}} \right) \hat{\mathbf{E}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \mathbf{0}$$

kde tenzor $\hat{\mathbf{w}}$ lineárně závisí na vlnovém vektoru $\hat{\mathbf{k}}$:

$$\hat{\mathbf{w}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \hat{\mathbf{w}}_S^{(0)}(\omega) + \hat{\mathbf{w}}_A^{(1)}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$$

kde symetrický člen nezávislý na $\hat{\mathbf{k}}$

$$\hat{\mathbf{w}}_S^{(0)}(\omega) = \hat{\boldsymbol{\epsilon}}_c(\omega) - \hat{\boldsymbol{\xi}}_c(\omega) \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1}(\omega) \hat{\boldsymbol{\xi}}_c^T(\omega)$$

odpovídá Condon–Fedorově členu nezávislému na $\hat{\mathbf{k}}$ v přepsané 1. konstituční rovnici.

Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Asymetrický člen vystupující ve vlnové rovnici lineárně závislý na vlnovém vektoru $\hat{\mathbf{k}}$

$$\begin{aligned}\hat{\mathbf{w}}_A^{(1)}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) &= i \frac{c}{\omega} \left(\hat{\boldsymbol{\xi}}_c(\omega) \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1}(\omega) \star \hat{\mathbf{k}} + \star \hat{\mathbf{k}} \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1}(\omega) \hat{\boldsymbol{\xi}}_c^T(\omega) \right) \\ &= i \frac{c}{\omega} \left[\hat{k}_x \hat{\mathbf{w}}_{A,x}^{(1)}(\omega) + \hat{k}_y \hat{\mathbf{w}}_{A,y}^{(1)}(\omega) + \hat{k}_z \hat{\mathbf{w}}_{A,z}^{(1)}(\omega) \right]\end{aligned}$$

nekoresponduje lineárnímu členu vystupující v přepsané 1. konstituční rovnici

$$\hat{\boldsymbol{\xi}}_c(\omega) \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1}(\omega) \star \hat{\mathbf{k}} = \hat{\boldsymbol{\theta}}(\omega) \star \hat{\mathbf{k}}$$

Jednotlivé složky antisymetrického tenzoru mají tvar

$$\hat{\mathbf{w}}_{A,x}^{(1)}(\omega) = \begin{pmatrix} 0 & -\hat{\theta}_{xz}(\omega) & \hat{\theta}_{xy}(\omega) \\ \hat{\theta}_{xz}(\omega) & 0 & \hat{\theta}_{yy}(\omega) + \hat{\theta}_{zz}(\omega) \\ -\hat{\theta}_{xy}(\omega) & -\hat{\theta}_{yy}(\omega) - \hat{\theta}_{zz}(\omega) & 0 \end{pmatrix}$$

$$\hat{\mathbf{w}}_{A,y}^{(1)}(\omega) = \begin{pmatrix} 0 & -\hat{\theta}_{yz}(\omega) & -\hat{\theta}_{xx}(\omega) - \hat{\theta}_{zz}(\omega) \\ \hat{\theta}_{yz}(\omega) & 0 & -\hat{\theta}_{yx}(\omega) \\ \hat{\theta}_{xx}(\omega) + \hat{\theta}_{zz}(\omega) & \hat{\theta}_{yx}(\omega) & 0 \end{pmatrix}$$

$$\hat{\mathbf{w}}_{A,z}^{(1)}(\omega) = \begin{pmatrix} 0 & \hat{\theta}_{xx}(\omega) + \hat{\theta}_{yy}(\omega) & \hat{\theta}_{zy}(\omega) \\ -\hat{\theta}_{xx}(\omega) - \hat{\theta}_{yy}(\omega) & 0 & -\hat{\theta}_{zx}(\omega) \\ -\hat{\theta}_{zy}(\omega) & \hat{\theta}_{zx}(\omega) & 0 \end{pmatrix}$$

Alternativní tvar konstitučních materiálových rovnic

Lineární člen $\hat{w}_A^{(1)}(\omega, \hat{\mathbf{k}})$ je zvykem psát pomocí bezrozměrného gyračního tenzoru $\hat{\mathbf{g}}(\omega)$:

$$\hat{w}_{A,jk}^{(1)}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \sum_{lm} i \frac{c}{\omega} e_{jkl} \hat{g}_{lm}(\omega) \hat{k}_m$$

kde e_{jkl} je Levi–Civitův symbol.

Gyrační tenzor lze vyjádřit z tenzoru $\hat{\boldsymbol{\theta}}(\omega) = \hat{\boldsymbol{\xi}}_c(\omega) \hat{\boldsymbol{\mu}}_c^{-1}(\omega)$ následovně

$$\hat{\mathbf{g}}(\omega) = \text{tr}(\hat{\boldsymbol{\theta}}(\omega)) \mathbf{1} - \hat{\boldsymbol{\theta}}^T(\omega) =$$

$$\begin{pmatrix} \hat{\theta}_{yy}(\omega) + \hat{\theta}_{zz}(\omega) & -\hat{\theta}_{yx}(\omega) & -\hat{\theta}_{zx}(\omega) \\ -\hat{\theta}_{xy}(\omega) & \hat{\theta}_{xx}(\omega) + \hat{\theta}_{zz}(\omega) & -\hat{\theta}_{zy}(\omega) \\ -\hat{\theta}_{xz}(\omega) & -\hat{\theta}_{yz}(\omega) & \hat{\theta}_{xx}(\omega) + \hat{\theta}_{yy}(\omega) \end{pmatrix}$$

kde $\text{tr}()$ je stopa.

Závěr

- Je tedy zřejmé, že zobecněný **Condon–Fedorův** formalismus je ekvivalentní s tradičním (**Landauovým**) formalismem, kde smíšené E–M členy nevystupují, přičemž E–M členy jsou nadbytečné.
- **Condon–Fedorův** formalismus má smysl zavádět pouze pro tenzory nezávislé na vlnovém vektoru.
- **Condon–Fedorův** formalismus je elegantní způsob jak zapsat lineární dielektrickou odezvu s prostorovou disperzí aproximovanou do lineárního členu bez tenzorů závislých na \hat{k} .
- Je otázka jak aplikovat **tři základní pravidla**.
- V rámci **Condon–Fedorova** formalismu nelze korektně implementovat disperzní modely s komplikovanější než lineární závislostí na \hat{k} . Je tedy aplikovatelný pouze v transparentní oblasti za předpokladu, že \hat{k} je malé.